

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת אילת גולן-תבורי

התובע/ת פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שי ברנד

אלמונית

ע"י ב"כ עו"ד אלעד לרון

נגד

אלמונית

ע"י ב"כ עו"ד אלעד לרון

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שי ברנד

פסק דין

מבוא

1. בפני תביעות הדדיות, שהגישו שני הצדדים, זה כנגד זה ולהפך, בעניין הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות. הצדדים היו נשואים ולהם בן משותף. ראשון הגיש תביעתו התובע (להלן גם: "האיש") בשל פרסום מכפיש ומבזה כנגדו שכתבה האישה בדף הפייסבוק שלה. משכך עתר בתביעה כספית בשל הוצאת לשון הרע ונזקים בסך 100,000 ₪. בהמשך הגישה הנתבעת (להלן גם: "האישה") תביעה שכנגד, בטענה שהאיש חדר למחשב שלה ללא רשותה, נכנס לתיבת הדואר האלקטרוני הפרטי שלה, הדפיס תכתובות פרטיות שכתבה לאחרים, ומסר העתק לאביה, באמצעות צד שלישי. על מעשה זה תבעה אותו בשל הוצאת לשון הרע בזדון ופגיעה בפרטיותה, בסך של 100,000 ₪ (ס' 23 לתביעה).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

2. הצדדים, שהינם בני דודים מדרגה ראשונה, נישאו כדת משה וישראל בשנת 2008 בפלורידה ארה"ב. התובעת היתה אזרחית ארה"ב, ולאחר שנולד להם הבן המשותף בחודש 9/2008, הגיעה המשפחה לישראל בחודש 11/2008. תחילה התגוררו בבית סבו של התובע, בהמשך עברו לבית הוריו.
3. לטענת האישה, בראשית חודש 3/2009 עברה לבית סבתה על רקע מחלוקות שהתגלעו בין בני הזוג, עד כי הגיעו בהמשך לאלימות מצד האיש והוצאת צו הרחקה כנגדו. בחודש 6/2009 עברה לגור בדירה השייכת לאביה (שגר בארה"ב) בזכרון יעקב.
4. הצדדים התגרשו במהלך השנים, אולם עד היום מתנהלים ביניהם הליכים משפטיים, לרבות בלשכת ההוצאה לפועל (מזונות).
5. תחילה הגיש התובע תביעתו לבית המשפט לענייני משפחה במחוז תל אביב (רמת גן) ובהמשך גם עתר בה למתן פסק דין בהעדר הגנה. בהתאם ניתן פסק דין ע"י כב' השופט שטרק. בהמשך ולאחר שהאישה הגישה בקשה לביטול פסק הדין, התקבלה הבקשה ופסק הדין בוטל ע"י כב' השופט שטרק. בשלב זה הועברה התובענה בפני בית המשפט בראש"צ, לכב' המותב הקודם.
6. לאחר שהועברה התובענה בפני, נשמעו ראיות, במסגרתן נחקרו הצדדים וכן אבי-האישה שהגיע מארה"ב. משהוגשו סיכומים אחרונים (30.9.13) ניתן פסק דין זה.

תביעת האיש (תמ"ש 17772-01-10)

7. ביום 30.9.2009 כתבה האישה את ההודעה הבאה בדף הפייסבוק שלה.
מאחר ונוסח ההודעה הוגש באנגלית ואיש מן הצדדים לא טרח לתרגמו, יובא להלן באנגלית, ולאחריו בתרגום חופשי לעברית.

להלן תוכן ההודעה כלשונה :

"___": Hmmm whats on my mind... Well for a starters I found out that my babys father pays hookers to sleep with him and that's why he make his parents buy my son food and diapers, cause there is no money, it all goes to the whores. I not upset about that, im upset that

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

he cant afford a box of food or diapers for his own son but he can
pay to get his fat ass laid?!?! I hope that fat fu* k chokes on a
chicken bone!!!"

ובתרגום חופשי -

"____": "אחממ מה עולה בדעתי ... ובכן בתור התחלה גיליתי שהאבא של התינוק
שלי משלם לפרוצות כדי לשכב איתו ובגלל זה הוא גורם להוריו לקנות לבן שלי
אוכל וחיתולים, כי אין כסף, הכל הולך לזונות. אני לא נסערת בגלל זה, אלא
אני נסערת מכך שהוא לא יכול לממן קופסה של אוכל או חיתולים עבור הבן
שלו אבל הוא יכול לשלם כדי לאפשר לישבן השמן שלו להדפק?!?! אני מקווה
שהשמן הדפוק הזה ייחנק מעצם של תרנגולת. (קרי - יחנק, בביטוי עסיסי,
א.ג.ת.)

טענות האיש

8. לטענת התובע, הוא גילה שהנתבעת פרסמה את ההודעה (ובלשון רשת הפייסבוק – סטטוס) ברשת הפייסבוק, רק לאחר מכן, מפי חברה, שכן הוא לא היה מחובר לרשת הפייסבוק. הפרסום היה ללא ידיעתו ו/או הסכמתו ותוכן ההודעה (סטטוס) בא לבזותו, להשפילו ולפגוע בו. ההודעה נשלחה לחברים משותפים ולבני משפחה וכל אחד שרשום לרשת יכול היה לצפות בכך, וכן הנתבעת קיבלה על הודעה זו בדף הפייסבוק מספר תגובות.
9. לטענתו, פרסום ההודעה מהווה הוצאת לשון הרע בהיותו פרסום מבזה ומשפיל ויש בכך לפגוע במשרתו. בנוסף טען לפרסום בחוסר תום לב שכן הנתבעת ידעה שהוא אינו רשום ברשת הפייסבוק, ומשום כך אינו יודע על כך, תוך רמיסת כבודו ופגיעה בזכויותיו הבסיסיות. כתוצאה מפרסום זה נגרם לו נזק חברתי, תדמיתי ונפשי.
10. לטענתו יש בפרסום כדי לגרום לו לעוגמת נפש בעצם פרסומו בתפוצה גדולה, שהגיעה לחבריו, מכריו ובני ביתו, הפרסום נדד מבלי שהנתבעת קיבלה רשותו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

11. התובע טען לנזקים גבוהים שנגרמו לו בשל הפרסום בסך 500,000 ₪, אך העמיד את תביעתו על סך 100,000 ₪ בטענה לפיצוי ללא הוכחת נזק היות והפרסום פורסם בכוונה לפגוע, נעשה בזדון ומהווה דיבה. על כן יש לפסוק אף את כפל הפיצוי.

12. בתביעה טען התובע גם לפגיעה מכח חוק הגנת הפרטיות (ס' 2 (4), (6), (7), (8), (2)4)) וכן טען לעוולת הרשלנות מצד הנתבעת. בסיכומיו לא חזר על כך וזנח טענות אלה. כמו כן זנח הטענה שהפרסום גרם נזק למשרתו.

טענות הנתבעת

13. הנתבעת לא הכחישה את עצם כתיבת ההודעה הנ"ל בדף הפייסבוק.

14. לטענתה, ההודעה פורסמה בדף הפייסבוק שלה ולא הועלתה ל"אוויר באינטרנט", שם התובע לא צוין בה וכן הוסרה מדף הפייסבוק כעבור 24 שעות לכל היותר.

15. לטענתה, פרסום ההודעה היה על רקע מצב אישי ונפשי קשה ביותר בו היתה שרויה באותה עת. היא מצאה עצמה בישראל לבד, חסרת אמצעים משלה, עם בן זוג אלים, לאחר לידה, נאלצת לעבור ממקום למקום ומטופלת לבד בתינוק שרק נולד. לטענתה הדברים היו מצומצמים והיה בהם אמת, שכן הורי התובע נשאו בתשלום ההוצאות לבן במקום התובע.

16. לטענת הנתבעת מספר החברים בדף הפייסבוק שלה עמד רק על 80, ורק הם יכלו לצפות בסטטוס. מתוכם שניים גרים בישראל, השאר בארה"ב ומהם רק שתי חברות מכירות את התובע הכרות שטחית ביותר.

17. טענת התובע על פגיעה במשרתו לא הוכחה, ואינה רלוונטית נוכח הפרסום הקצר ברשת וללא נקיבת שמו. כך גם לא הוכיח כל נזק. לא ניתן לייחס לה פגיעה בקניין, אף לא רשלנות, וכן לא עברה על חוק הגנת הפרטיות שכן לא ציינה את שמו של התובע, לא פרסמה תמונתו, והטענה לרווח כלכלי לא ברורה.

18. על כן לטענתה יש לדחות דברי האיש לנזק בסך 500,000 ₪ שהוא מופרך ולא נתמך בראיה, וכן לדחות התביעה ל- 100,000 ₪ היות וההודעה לא פורסמה בכוונת זדון, אלא מתוך ניסיון להקל על מצוקות שרובן נגרמו באשמת התובע.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

דיון

המסגרת הנורמטיבית

19. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק" מגדיר בסעיף 1 בו את המונח "לשון הרע" בין היתר:

"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או

ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

"[....]"

סעיף 2 לחוק, מגדיר פרסום מהו:

"2. (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות

ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם

אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת

הנפגע."

פרסום לשון הרע, לאדם אחד או יותר זולת הנפגע, עומד ביסודה של עוולת לשון הרע כפי

שהוגדרה בחוק, כמופיע בסעיף 7 לחוק.

כך גם נקבעה הגדרת הפיצוי המגיע לאחר הוכחת העוולה.

20. כבוד הנשיא (כתוארו אז) השופט אהרון ברק מציין מהי הדרך הנאותה לברר האם

הביטוי הנטען נופל בגדר החוק, כאשר הבדיקה תערך בשלבים, בהתאם להבנת האדם

הסביר.

ראשית יבדק הביטוי עצמו, אשר יפורש באופן אובייקטיבי ובהתאם לנסיבות חיצוניות. ככל

שימצא כי הביטוי נופל בגדר החלופות שבחוק, יש לבחון האם עומדת למפרסם אחת מן

ההגנות אשר בחוק. לבסוף וככל שמגיעים לשלב האחרון, סוגיית הפיצויים והיקפם.

כל השלבים יעמדו תחת הקפדה על איזון נאות בין האינטרסים השונים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

"באופן כללי, יש לברר אם הביטוי הינו משפיל, פוגע או מבזה, וזאת בהתאם לסטנדרד אובייקטיבי של האדם הסביר (שנהר [39], בעמ' 122 ; ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג [9], בעמ' 562 ; ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ [10], בעמ' 293). ההגדרה מורכבת מארבע חלופות: החלופה הראשונה היא סעיף סל, אשר מתארת "את מהותה של לשון הרע כפרסום העלול לפגוע בשמו הטוב של אדם בעיני אחרים ולפגום בהערכתו בעיני הבריות" (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון (להלן – פרשת אפל [11]), בעמ' 616 ; ראו עוד שנהר [39], בעמ' 121). שלוש החלופות הנותרות מתייחסות למקרים קונקרטיים יותר. ודוק, די בכך שהפרסום היה עלול לגרום לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיף 1 לחוק כדי לבסס אחריות בגין עוולת לשון הרע (שנהר [39], בעמ' 121).

[....]

ודוק: "האיזון החוקתי בין הזכות לשם הטוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי משתרע הן על קביעת האחריות (בנזיקין ובפלילים) בגין לשון הרע והן על קביעת הסעדים הננקטים כאשר מתגבשת האחריות" (פרשת אמר [1], בעמ' 520). כך האיזון שולט על קביעת הגדרתם של הביטויים המהווים לשון הרע, על היקפן של ההגנות המנויות בחוק ועל סוגיית הפיצויים.

ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח_3 558 ;
ראה גם: ע"א 7380/06 חוטר ישי נ' גילת, ש' נאור, (2.3.11)

21. חוק איסור לשון הרע משקף איזון בין זכויות אדם בסיסיות במשטר דמוקרטי. מחד - זכות יסוד של האדם לשמו הטוב, ומאידך - זכותו של אדם לחופש ביטוי. שתי זכויות יסוד אלה נגזרות מהזכות לכבוד האדם. (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 ; ע"א 4534/02 רשת שוקן, לעיל, ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי, (4.8.08)).

ההגנה אשר ניתנת לזכות לחופש הביטוי, לעניין אינטרס הכלל, יכול ותצטמצם כאשר מנגד עומדת זכותו של הפרט להגנה על כבודו ועל שמו (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, (12.11.2006)).

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו כאדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. היא ביטוי העלול להכתים את אישיותו בעיני הזולת, ולפגוע בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה ועוצב במשך שנים רבות באופן

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי כספי לא ייטיב באופן אמיתי את הנזק שנגרם. פגיעתה של הדיבה רעה לא רק כלפי מושא לשון הרע עצמו, אלא גם כלפי סביבתו הקרובה - משפחתו, ילדיו וידידיו. היא עלולה לפגוע קשות בנפש האדם, וכן בעיסוקו ובמעמדו החברתי והכלכלי. היא עלולה לפגוע פגיעה ללא תקנה בטעם חייו ובאיכות חייו. "

(ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, ש' פרוקצ'יה, ס' 16 4.8.2008))

22. הפגיעה בגין לשון הרע איננה מחויבת בנזק בפועל לנפגע.

"יש לשים לב לכך שהפגיעה או גרימת נזק בפועל לנפגע איננה חלק מהגדרת "לשון הרע". די בכך שהפרסום "עלול" היה לגרום לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיפים קטנים 1 - 4 כדי שתוכח לשון הרע".

(א. שנהר, דיני לשון הרע, ע' 121 (1997))

מן הכלל אל הפרט

האם הביטוי נופל בגדר החוק

23. האם האדם האובייקטיבי, הסביר, יכול היה לראות בכתוב בהודעה זו אמירה פוגעת, משפילה או מבזה - מצאתי כי התשובה לכך חיובית.

טוענת האישה, כי האיש לא ציין ביטוי ספציפי אשר העליב אותו בהודעה ומשום כך אין לראות מכך בגדר הוצאת לשון הרע.

לא מצאתי לקבל טענה זו.

ההודעה מנוסחת בלשון פוגענית ומבזה את התובע. ההודעה מבשרת לכל קוראיה, בלשון בוטה ומעליבה, כי התובע מעדיף להזמין שירותי מין למיטתו תחת לשלם עבור אוכל וחיתולים לבנו, כאשר הכתוב מופיע בלוויית ביטויים שהינם, בפרשנות מקלה - סלנג מעליב, ובפרשנות סבירה - כינוי גנאי.

סבורני כי האופן בו נוסחה ההודעה, לשונה והאמור בה, מביאים למסקנה כי היא פוגעת, מבזה ומשפילה את התובע ומשכך נופלת בגדר החוק.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

הוכחת הפרסום

24. ההוכחה על ביצוע הפרסום מוטלת על התובע, אשר עמד בנטל במקרה דנן.
התובע צירף העתק דף הפייסבוק בו פורסמה ההודעה, והנתבעת עצמה מודה כי כתבה
הודעה זו בדף הפייסבוק שלה, הן בכתב ההגנה והן בעדותה.

"ש: בכתב הגנה שהגשת את מודה שרשמת בפייסבוק את
הדברים שלשמם אנו פה בסעיף 5.

ת: כן.

ש: גם את מודה בתצהיר שלך שאת פרסמת את ההודעה.

ת: נכון."

(14.7.13, ע' 34 שורות 13 - 16).

למי הופצה ההודעה

25. פרסום לשון הרע הינו בהתאם לס' 2 (ב) לעיל. קרי אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע
והגיעה לאותו אדם, או לאדם אחר זולת הנפגע (ס' 2(ב)(1)) או אם "עשוי היה, לפי
הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע" (ס' 2(ב)(2)).

כאשר מדובר ברישום הודעה בדף הפייסבוק, הרי שאכן היתה מיועדת לצפיית אנשים
נוספים זולת התובע.

26. ההודעה הועלתה על דף הפייסבוק של הנתבעת ביום 30.3.09.
לטענת הנתבעת, הורדה לאחר 24 שעות, ועניין זה לא נסתר.

27. בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי באותה עת היו רשומים אצלה 80 חברים בפייסבוק, מתוכם
רק אנשים בודדים מכירים את התובע.

עיון בצילום העמוד מדף הפייסבוק הכולל את תוכן ההודעה מלמד כי במועד העלאת
ההודעה על דף הפייסבוק היו רשומים 275 חברים ולא 80.

ואמנם בחקירתה אישרה הנתבעת כי באותה עת היו רשומים לה 275 חברים :

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

1 "ש: אני מפנה אותך לדף שלך בפייסבוק, זה הדף שלך עם מה שרשמת

2 ת: כן.

3 ש: תוכלי להגיד את מספר החברים שלך.

4 ת: 275. אבל זה לא חברים חברים, הכרתי חלק, יצאתי איתם, והם

5 בכלל לא מכירים אותו."

6 (14.7.13, ע' 35 שורות 18-21).

7 28. מכאן שבפועל היו רשומים 275 חברים. לא הוכח כמה אנשים מתוך מספר זה אכן קראו את

8 ההודעה, אך אין ספק כי היתה נגישה להם.

9
10 לא הייתה כל התייחסות מצד מי מהצדדים, לשאלה האם הנתבעת הגדירה את הגדרת
11 ה"פרטיות" לדף הפייסבוק שלה ובכך מנעה צפייה של קוראים נוספים שלא הוגדרו
12 כ"חברים".

13
14 משכך לא הוכח ולא ידוע האם קוראים אחרים, נוסף על החברים, קראו את ההודעה והאם
15 מי מבין החברים בחר לשתף בה אנשים נוספים. שהרי יש לזכור כי מדובר ברשת חברתית.

16
17 29. אשר לטענה כי חלק מן האנשים או אף מרביתם, אינם מכירים אישית את התובע - אין בה
18 כדי לפטור מאחריות.

19 החוק אינו דורש הכרות מוקדמת של מקבלי הפרסום עם הנפגע, לצורך הקמת העוולה.
20 בה בעת אין ספק כי חבריה של הנתבעת, או מרביתם, ידעו מי הנתבעת וכתוצאה מכך למי
21 היא נשואה. על כן היה ברור להם למי מתייחס בפועל תוכן ההודעה.

22
23 30. יצוין כי מעיון בצילום שצורף של דף הפייסבוק, הרי שלפחות שניים מן ה'חברים' מצאו
24 לנכון להגיב להודעה.

25 בתגובה אחת הובעה הזדהות עם האישה ובוז כלפי האיש, ובתגובה השנייה המגיבה 'איחלה'
26 לתובע, בין היתר, שיחלה במחלה מדבקת.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

האם עומדות לנתבעת הגנות

31. האישה טענה למספר הגנות שעומדות לה - ההודעה נכתבה מתוך מצב אישי קשה, יש בה אמת, וכן נופלת היא בגדר 'זוטי דברים'.

32. לטענת הנתבעת, הרקע לכתיבת ההודעה במועד הרלוונטי היה מצבה האישי והנפשי הקשה. היא מצאה עצמה לבד בישראל ללא תמיכת הוריה המתגוררים בארה"ב, חסרת אמצעים ותלויה כלכלית בתובע, ללא יכולת כלכלית לפרנס את בנה, ללא מקום עבודה, לאחר לידה ואירוע אלים של התובע כלפיה בגינו הוצא צו הרחקה, ונאלצה לעבור ממקום מגורים אחד לשני ללא תמיכת התובע, שעזב אותם בתחילת מרץ 2009. על רקע זה, העלתה על דף הפייסבוק את תחושותיה כלפי התובע.

גם ככל שיש ממש בתיאור הנסיבות שמתארת האישה (14.7.13, ע' 37 ש' 5 – 8) לא מצאתי כי יש בכך הגנה ראויה כנגד הפרסום בדף הפייסבוק, ואבהיר.

אין ספק כי זכותה של האישה לחלוק את תחושותיה הקשות עם חבריה וחברותיה, עם בני משפחתה ועם כל מי שחפצה בכך. אלא שאין בכך היתר למתן פומביות להטחת עלבונות וביזוי הנתבע בפומבי.

יכולה הייתה הנתבעת לכתוב תחושותיה בדואר אלקטרוני פרטי, למי שחפצה, כאשר הנמען הוא אחד וספציפי, ואין בו משום הפצה ברשת החברתית. אלא שלא כך עשתה.

הנתבעת בחרה להפיץ תחושותיה ברשת החברתית, בדף הנגיש לכל חברה, ויתכן שאף לקוראים נוספים כפי שתואר לעיל.

לא מצאתי כי הנסיבות להן טענה, נותנות לכך הכשר.

33. טענה הנתבעת כי החלק בהודעה שמציין שהורי התובע ממנים את צרכי הבן, הינו אמת. גם הגנה זו אין בה די, ממספר טעמים.

סעיף 14 לחוק קובע:

"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

עילת לשון הרע לא הותנתה בכך שהפרסום איננו אמת (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, ש' לוי, פ"ד נב (3) 1). שהרי גם ביטוי אמת עשוי להיחשב כלשון הרע. יש להראות גם שיש בפרסום עניין ציבורי.

במקרה דנן, לא היה בפרסום כל עניין ציבורי, וכן לא הוכיחה האישה את הטענה העובדתית כאמת. שהרי אין מדובר בציון גרידא של העובדה כי הורי התובע העבירו לידה כסף עבור הבן, אלא שתוכן ההודעה כולו, כרוך כמקשה אחת, בתיאור התנהלות מינית נטענת של התובע – ועניין זה לא נטען בהגנת הנתבעת כי הוא אמת, אף לא הוכח – תוך קשירת שני הנושאים זה בזה.

בנוסף, קבעה הפסיקה כי עניינו האינטימיים של אדם זכאים להגנה מוגברת (ת"א (ת"א) 22815/85 נוף נ' אבנרי, פ"מ תש"ן (ג) 9; א. שנהר דיני לשון הרע, ע' 231 (1997)).

34. טענה נוספת של הנתבעת הינה כי הפרסום נופל בגדר 'זוטי דברים'. לא מצאתי לקבל טענה זו. הכפשת התובע בדף פייסבוק הנגיש ל- 275 חברים רשומים, תוך פגיעה בכבודו, בלשון בוטה וגסה, אינה עניין של מה בכך.

35. לטענת האישה, היא פטורה מאחריות מאחר שלא ציינה את התובע בשמו. כפי שצויין לעיל, אמנם שם התובע אינו כתוב במפורש בהודעה, אלא שברור לכל למי תוכן ההודעה מתייחס: לאבי התינוק של הנתבעת. והרי ההודעה פורסמה בדף הפייסבוק של הנתבעת, כאשר חבריה ברשת יודעים ככל הנראה מי היא (או לפחות חלקם), למי היא מכוונת, יודעים כי נישאה לתובע, ויודעים שנולד להם בן. הטענה כי אין לדעת למי התכוונה בדבריה, איננה מתקבלת על דעתי.

36. באיזון האינטרסים בין זכותה של הנתבעת לחופש הביטוי מחד, למול זכותו של התובע מנגד לשמו הטוב ובמסגרת זו זכותו לכך שלא תפורסם כנגדו ברבים הודעה משפילה ומבזה - גוברת זכותו של התובע.

בעת שאדם כותב את הודעתו בדף הפייסבוק, הרי הוא - לכאורה - עם עצמו בלבד, בין אם בביתו, בין אם על ספסל בגינה עם המחשב הנייד, ובין אם באמצעות הטלפון הנייד החכם אשר בידו.

אלא שתחושת ה'לבד' הינה רק לכאורית, בפועל אין הדבר כך. מרגע שנכתבת ההודעה ונשלחת, הרי היא יוצאת מרשות הפרט לרשות הרבים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

1 הרשת החברתית איננה דומה למשלוח דבר דואר פרטי, ויש לשמור שלא להפוך השימוש
2 בה להפקר.
3 הכותב הודעות ברשת החברתית פייסבוק או ברשת אחרת, חייב להיות מודע לכך שיש
4 השלכות להודעה העשויה להקרא ע"י מספר קוראים נוסף, ובפרט כאשר איננה ממוענת
5 לאדם אחר בלבד, אלא לקהל צופים גדול יותר. מעשה זה מחריג את ההודעה מגדר הפרט
6 והופכו לנחלת הכלל.

7
8 לאחר שמצאתי כי היה פרסום, ובתוכנו היה משום הוצאת לשון הרע כנגד התובע, יש לבדוק
9 האיזון הנכון לעניין הפיצויים.

הפיצוי

10
11
12
13
14
15 הגדרת לשון הרע כעוולה אזרחית עליה חלות הוראות פקודת הנזיקין, מאפשרת לתובע
16 להוכיח את הנזקים שנגרמו לו בשל הפרסום. לטענת התובע, נגרמו לו נזקים בשיעור של
17 500,000 ₪.
18 בפועל, העמיד תביעתו על סך 100,000 ₪ בהתאם לסעיף בחוק המאפשר פיצוי ללא הוכחת
19 נזק בגובה 50,000 ש"ח וכפל הפיצוי כאשר נעשה הפרסום בכוונה לפגוע.

20
21 38. מטרת הפיצוי בתביעה לפי לשון הרע, הינה לעודד רוחו של הניזוק, לתקן את הנזק לשמו
22 הטוב ולמרק זכותו זו באופן שיעמוד במקום בו היה נתון לולא פרסום לשון הרע. בית
23 המשפט יתחשב בפסיקתו בהיקף הפרסום, באמינות הפרסום בהשפלה שסבל הנפגע, בהיקף
24 הפגיעה וכן התנהגותו של הפוגע לאחר הפרסום והאם התנצל.

25
26 "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו
27 (consolation) של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (repair) את הנזק
28 לשמו הטוב; למרק (to vindicate) את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון
29 הרע. (ראו גטלי, שם בעמ' 201). לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה אין
30 להסתפק בפיצוי סמלי, אך גם אין להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק
31 שנגרם.

32 [...]

33 בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף
34 הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב וסבל שהיו מנת
35 חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

1 לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו,
2 באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים.
3 [....]

4 התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך,
5 למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך
6 להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק)."
7 (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, כב' הנשיא א. ברק, ס' 16, 17, פ"ד נה (5) 510 ;
8 וכן ע"א 8168/03 ארנון נ' חשמל זועבי בע"מ, ש' נאור (8.11.09)).

9
10 39. במקרה דנן התובע לא הוכיח נזקיו בפועל ולא הביא ראיות לעניין נזקים שנגרמו לו.
11 למעשה, מסתמך התובע על הסעיף בחוק אשר מקנה פיצוי ללא הוכחת נזק, סעיף 7א :

12
13 7א. [...] (א)
14 (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב
15 את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים...חדשים, ללא
16 הוכחת נזק.

17 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע
18 פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע,
19 פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא... הוכחת נזק.
20 (ד) לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון
21 הרע, יותר מפעם אחת.

22
23 על אף הסכום הנזכר בסעיף, כפיצוי שניתן לפסוק כאשר לא הוכח הנזק, הרי שאיננו
24 קטגורי. כלומר, לא נקבע כי בית המשפט מחויב לפסוק סכום זה, אלא הדבר נתון לשיקול
25 הדעת של השופט, בהתאם למקרה המסוים שהובא בפניו.

26
27
28 40. טען האיש, כי האישה פרסמה ההודעה בזדון ובכוונה לפגוע, ולראייה לא התנצלה עד למועד
29 הגשת התביעה.

30
31 בדיקת השאלה האם נעשה הפרסום מתוך כוונה לפגוע, דורשת הוכחת קיומו של יסוד נוסף,
32 כוונה "של ממש" לפגוע.

33
34 "נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש"
35 לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן, לכאורה, להתבסס על

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

- 1 ההלכות שנקבעו לגבי העבירה הפלילית של פרסום לשון הרע (ע"פ 677/83
2 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט(3) 205 (1985); רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פ"ד
3 נט(6) 554 (2005); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
4 ((13.8.2008)).
5 (רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ, ש' זילברטל, ס' 8 (8.9.13)).
6
7 האישה הכחישה כל כוונה לפגוע, טענה כי התנצלה במסגרת כתב ההגנה, וכן הורידה את
8 ההודעה בתוך 24 שעות ממועד פרסומה.
9 בעדותה השיבה כי:
10 "ש. הפרסום הזה יכול להשפיל את א..
11 ת. כן, זה יכול אבל לא ניסיתי לפגוע בו."
12 (14.7.13, ע' 37, שורות 5-6)
13
14 ואמנם, לאחר שמיעת עדויות הצדדים, לא מצאתי כי היה בפרסום כדי כוונה זדונית של
15 ממש בגדר ההלכות הנ"ל, אך מצאתי כי יש לפסוק לתובע פיצוי ללא הוכחת נזק.
16
17 41. במסגרת איזון מכלול השיקולים, יש לאזן גם את סעיף ההקלות שהוענקו בחוק, אם וככל
18 שקיימות.
19 סעיף 19 לחוק מאפשר לבית המשפט להתחשב לטובת הנתבע במספר הקלות. בין היתר,
20 כאשר הפוגע היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע; לא נתכוון לפגוע; התנצל בשל הפרסום
21 "ובלבד שהתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה
22 לשון הרע, ולא היו מסוייגים" (ס' 19 (4) לחוק).
23
24 42. הנתבעת התנצלה על הפרסום בכתב ההגנה, בתצהיר, וכן בעדותה.
25 "ע. מודה כי הדברים שכתבה ב"פייסבוק" שלה, יש בהם משום פרסום לשון הרע כלפי
26 התובע, והיא מתנצלת על כך." (ע' 1 לכתב ההגנה)
27
28 "ש: מדוע לא התנצלת על הפרסום הזה מיד לאחר קבלת מכתב
29 ההתראה.
30 ת: זה כמו, אם, מה שאני אומרת שמה שכתבתי זה, לפני בסוף
31 היום זה לא שווה יותר, אז אני מתנצלת על מה, אמרתי מה
32 שאמרתי, לא היה במקום, וזהו, די."
33 (שם, ע' 39 שורות 25 – 27).
34
35 התנצלות זו לא הובאה בדרך בה נעשה הפרסום הפגוע, קרי בדף הפייסבוק של הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

43. הקף הפיצוי קיבל פנים שונות בפסיקה. ב"כ הצדדים הפנו לפסקי דין שונים, חלקם עוסקים בפרסומים נרחבים יותר (פרסום בעיתון יומי) וחלקם בפרסום מצומצם (קללות למול נוכחים נוספים).

44. כך גם עיון במקרים אשר עסקו בין בני משפחה, מעלה כי כל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

כאשר מדובר בסכסוך בין בני משפחה, הרי שמתווסף רובד נוסף לשיקולים שיש לקחת בחשבון לצורך קביעת הפיצוי.

מחד יש לנקוט משנה זהירות על מנת שלא להגביר את הסכסוך, שכן עסקינן בני משפחה אחת ואין ללבות הסערה. מאידך, דווקא כאשר מדובר בבני משפחה, יש להורות על פיצוי הנפגע, שאדם הקרוב לו ביותר (או - מי שהיה קרוב) מוציא כנגדו לשון הרע ומכפיש שמו ברבים.

במסגרת שקילת כל האיזונים שפורטו, מצאתי לחייב את הנתבעת, לשלם לתובע פיצוי בסך 35,000 ₪, וכן לחייבה בתשלום הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪.

תביעת האישה (תמ"ש 34949-07-10)

45. האישה הגישה תביעה שכנגד בגין פגיעה בפרטיות והוצאת לשון הרע מצד האיש, בכך ששלח לאביה, באמצעות קרוב משפחה, מעטפה ובה 12 דפי מחשב שהכילו תכתובות דואר אלקטרוני של האישה עם אמה וידידים קרובים בארה"ב. בגין כך עתרה לתשלום פיצויים בסך 100,000 ₪ ללא הוכחת נזק. לכתב התביעה צורפו 12 דפים, ובהם התכתובות הנטענות. גם תכתובות אלה לא תורגמו מהשפה האנגלית, ועיינתי בהן בשפת המקור בה נכתבו.

טענות האישה

46. לטענת האישה, במועד בלתי ידוע הצליח האיש להכנס לתיבת הדואר האלקטרוני במחשב שלה בבית סבתה, לא ברור כיצד, ולהעתיק את התכתובות שצרפה. לאחר מכן הדפיס אותן, והעבירן באמצעות אדם נוסף (קרוב משפחה) לאביה, ובכך פגע פגיעה קשה בפרטיותה לפי ס' 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 ועוולה נזיקית לפי ס' 4 לחוק הגנת הפרטיות.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

47. לטענתה, ההתכתבויות מכילות חומר אישי רגיש וחושפני, לרבות מחשבות אישיות ושיתוף הנמענים בכל העובר עליה ואודות מצבה הקשה.

48. בנוסף טענה כי מסירת התכתבויות פרטיות שלה מהווה הוצאת לשון הרע, במטרה לפגוע בה בזדון ולעשותה מושא ללעג. כמו כן היא סבורה שפירט הכתוב לבני משפחה נוספים.

49. בכתב התביעה טענה האישה כי אינה יודעת כיצד הגיעו לידי האיש התכתובות וככל הנראה חדר למחשבה באמצעות מחשב מרחוק או בדרך אחרת. בסיכומים טענה שעשה כן כשהיה בבית סבתה.

טענות האיש

50. לטענת האיש, הוא אכן עשה שימוש משותף בתיבת הדואר האלקטרוני, אולם באישור ובהסכמת האישה, שכן המתינו לקבל דואר בנוגע לחותמת אפוסטיל מעיריית מיאמי שבארה"ב, לאימות מסמך נישואיהם. אלא שגילה כי האישה שכחה למחוק תכתובות מהן נודע לו על ניסיון להברחת הילד לחו"ל מחוץ לגבולות ישראל דרך ירדן, מצרים או סוריה, על מאהב ועוד. על כן פעל מיד והגיש בקשה לבית המשפט לעיכוב יציאת הקטין מהארץ, אשר נתקבלה.

51. לטענתו, אין במסירת הכתוב על ידי קרוב המשפחה לאבי האישה, משום לשון הרע או פגיעה בפרטיות, שכן נמסרו לסבא של הילד המשותף, בתום לב ולטובת בטחונו של הילד וכן על מנת להראות לאביה כיצד בתו (האישה) נוהגת באמת. בנוסף טען שאין פגיעה בפרטיות, שכן קמה לו חובה מוסרית וחוקית ליידע את אביה, על כוונתיה המסוכנות.

52. אשר לעתירה לעניין לשון הרע, טען כי משוללת כל יסוד, אינה מקיימת יסודות העוולה ולא היה פרסום. מסירת המסמכים חוסה בצילה של ההגנה אמת דיברתי, לרבות עניין ציבורי בנסייון להבריח את הילד, ולא הוצא שום לשון הרע שכן מסר מכתבים שהתובעת כתבה. בנוסף, פעל בתום לב וחלות ההגנות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. הנתבעת אזרחית ארה"ב, בנוסף לאזרחית ישראל, כך גם הבן, וכן מחזיקה גם בדרכון שוויצרי, והוא חשש שתברח עם הבן לחו"ל. לכן נהג בזהירות כאדם וכאבא סביר ונבון.

53. לטענתו, מעולם לא נשמעה מפי האישה טענה כנגדו בגין התכתובות ולא שלחה מכתב התראה, ועניין זה נולד רק לאחר שהוא הגיש תביעתו כנגדה ובניסיון ליצור עילת קיזוז.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

דיון

המסגרת הנורמטיבית

54. חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "חוק הפרטיות") קובע את איסור הפגיעה בפרטיות, בסעיף 1:
"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

סעיף 2 לחוק, קובע **פגיעה בפרטיות** מהי:
"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:
[....]

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" - לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-2001;
[....]

(9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;
(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);
(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד".

55. בפסיקה נקבע כי הזכות לפרטיות מוקנית לכל אדם, אשר זכאי לצנעת חייו ואין נכנסים לחייו הפרטיים, לרבות לכתביו, ללא רשותו.
כך גם עוגנה הזכות לפרטיות כזכות חוקתית, כאשר עוגנה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אשר קבע בסעיף 7 בו: "כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו".

"אין נכנסים לרשות היחיד שלא בהסכמתו, אין עורכים חיפוש ברשות היחיד ואין פוגעים בסוד שיחו של אדם, כתביו או רשומותיו. בתי המשפט העניקו פרשנות רחבה להוראת חוק זו וכללו בין כתליו גם פרטיות מידע שהועבר בתקשורת מחשבים וגלישה באינטרנט, כך בבש"פ 6640/06, **קרוכמל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] ניתן ב- 7.9.06 נקבע: "...בחירתו של אדם במה יעיין, היכן יגלוש ועם מי יתקשר היא "רשות יחיד" ו"סוד שיח" (סעיף 7(ב) וסעיף 7(ד) לחוק היסוד)".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

ובש"פ 7368/05, **זלוטובסקי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] ניתן ב- 4.9.05 :
"החדירה למחשבו האישי של אדם גרועה לא פחות מן הפריצה לביתו. ביתו של
אדם הוא מבצרו, ומחשבו האישי הוא פינת הסתר החבויה במבצר, הוא המגירה
האישית של בעליו, והוא אוצר בתוכו, תכופות, מידע פרטי, אישי, ולעיתים כמס.
החדירה אל המחשב האישי כמוה כחיטוט בחפציו האינטימיים".
מכאן, שהעסקת תיבת הדוא"ל האישית של המערער, מהווה חדירה אל פרטיותו,
והיא שקולה לחיטוט בחפציו האינטימיים או, לחיפוש במגירה הנמצאת בלשכה בה
מונחים חפציו האישיים. "

(מ (מרכז) 13028-04-09 **אליהו נ' עיריית טבריה**, ש' אוהד, ס' 25, (11.3.10);
וכן ראה: ע"א 8825/03 **שירותי בריאות כללית נ' משרד הבטחון**, ש' רובינשטיין,
(11.4.2007)

"סעיף 1 לחוק הפרטיות קובע, שאין לפגוע בפרטיותו של אדם "ללא הסכמתו",
כאשר ביסוד "ההסכמה" צריכים להתמלא שני תנאים: עליה להיות הסכמה
שניתנה מרצון חופשי, ועליה להיות הסכמה "מדעת", קרי, לאדם יהיה המידע
הדרוש לו באורח סביר כדי לגבש הסכמה תקיפה לפגיעה בפרטיותו (ראה תיקון 9
לחוק, ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 239, עמ' 239 וכן ס"ח תשס"ד מס' 2101 מיום
26.6.2007".

(מ (מרכז) 13028-04-09 **אליהו**, שם, ס' 26)

56. בפסק דינו של בית המשפט העליון שניתן לאחרונה, נקבע כי לעניין חוק יסוד: כבוד האדם
וחירותו יש להבחין בין מקור הזכות לבין העוולה או העילה.

"יש להבחין בין מקור הזכות לבין העילה או העוולה. חוק יסוד: כבוד האדם
וחירותו אכן מהווה מקור זכות לכבוד ולפרטיות, אך שימוש ישיר בזכות זו כעילת
תביעה, בבחינת "עוולה חוקתית" טרם הוכר במשפטנו, וגם השימוש בחוק יסוד:
כבוד האדם וחירותו כמקור להפרת חובה חקוקה נדחה בפסיקה (ע"א 10508/08
דור זהב חברה לקבלנות בנין והשקעות בע"מ נ' הועדה המחוזית לתכנון ולבניה
מחוז ת"א בפסקה 54 (4.2.2010)).
(ע"א 8489/12 **פלוני נ' פלוני**, ש' עמית, ס' 11 (29.10.2013)).

במקרה דנן הפנייה הינה להוראת סעיף 2 לחוק הפרטיות, אשר קובע במפורש כי
העסקת תוכנו של מכתב שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו ללא רשות מאת הנמען או
הכותב, מהווה פגיעה בפרטיות.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

מן הכלל אל הפרט

57.

התובעת עצמה צרפה את התכתובות הנטענות (נספח ב לתביעה).
עיון בתכתובות שצורפו (בשפה האנגלית בה נכתבו) מעלה כי הן אמנם אישיות, ובהן
מחשבותיה ותחושותיה של התובעת.

להלן לצורך ההמחשה, קטעים מתכתובות שונות אשר נכתבו בשפה האנגלית, ותרגום
חופשי להן.

"I know ... im just impatient and I want things done NOW! I have a
hard time waiting around when we all know the outcome will be the
same (I hope) the only thing he has on me is saying im a druggie, but
ive been clean for a while now so if they want to test me im ok".

ובתרגום חופשי:

"אני יודעת... אני רק חסרת סבלנות ואני רוצה שהדברים יקרו ע כ ש י ו! קשה לי
לחכות, בזמן שכולנו יודעים שהתוצאה תהיה זהה (אני מקווה) הדבר היחיד שיש לו
עלי זה לומר שאני משתמשת בסמים, אבל אני נקיה כבר כמה זמן אז אם הם
רוצים לבדוק אותי אני בסדר."

"[...] as for me I am now in another bind. That bastard said he wont let
me leave with _____, and that he told my grandma to stay outta it. So I
guess im gonna have to take a lawyer, I need to speak to my father
ASAP! And the idiots at the Swiss embassy seem to be "at work" but not
working. AAHHHH i could kill someone!! And I know just the person...
that rat bastard!"

בתרגום חופשי:

"לגביי אני בתסבוכת אחרת. המנוול הזה אמר שהוא לא יתן לי לעזוב עם _____,
ושהוא אמר לסבתא שלי שלא להתערב בזה. אז אני מניחה שאצטרך לקחת עו"ד,
אני צריכה לדבר עם אבא שלי בדחיפות! ונראה שהאידיויטים בשגרירות שווייץ

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוגי נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוגי

1 "עובדים" אבל הם לא. אההה אני יכולה להרוג מישהו! ואני יודעת בדיוק את מי...
2 את המנוול המסריח הזה!"

3
4
5 "[...] I told him that if he cant get me outta this shithole im escapeing
6 by bus to Demascus, Syria or Ciaro, Egypt and flying out of one of the
7 airports there. He wont let that happen because its Arab territoty."

8
9 בתרגום חופשי:

10
11 "אמרתי לו שאם הוא לא יכול להוציא אותי מהחור הזה אני בורחת באוטובוס
12 לדמשק, סוריה או קהיר, מצרים וטסה דרך אחד מהנמלי תעופה שם. הוא לא יתן
13 לזה לקרות בגלל שזה טריטוריה של מדינות ערב."

14
15
16 58. הנתבע אישר כי אכן קרא את הדואר האלקטרוני וכן הדפיסו והעבירו במעטפה סגורה
17 (הרמטית, לדבריו) לאביה של התובעת בעת ששהה בישראל (ס' 9 לכתב ההגנה).

18
19
20 האם ניתנה הסכמת התובעת?

21
22 59. לטענת האיש, הוא נכנס לתיבת הדואר של האישה בהרשאה ובהסכמה, שניתנה לו מאחר
23 שציפו לקבל דבר דואר (אפוסטיל מארה"ב) לתיבה זו. בנוסף טען כי הייתה לו הרשאה גם
24 מכח היותה - אשתו.
25 אלא שהאישה 'לא הייתה מספיק מתוחכמת' ושכחה למחוק התכתבויות 'מפלילות', כך
26 כדבריו.

27
28 "ש: איך השגת את ה 12 מיילים של ע. שמסרת לאבא שלה.

29 ת: המייל היה פתוח.

30 ש: מה הכוונה.

31 ת: המחשב היה פתוח, בבית.

32 ש: המחשב שלה היה פתוח בבית.

33 ת: כן.

34 ש: בתיבת הדואר שלה.

35 ת: גם אני ידוע את הקוד.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית
תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

- 1 ש: אבל לא היית צריך את הקוד
2 ת: לא, במקרה הזה המחשב היה פתוח.
3 ש: אתה אומר שלא השתמשת בקוד לסיסמה כי המייל היה
4 פתוח
5 ת: כן
6 ש: לדעתך מותר להכנס לראות מיילים של מישהו אחר.
7 ת: לאשתי.
8 ש: המיילים לא היו פתוחים
9 ת: התיבה היתה פתוחה.
10 ש: ב גי מייל אתה מתמצא.
11 ת: אני מתמצא באי מייל.
12 ש: האם נכון שבאי מייל יש הודעות, אתה צריך להקליד ואז
13 היא נפתחת.
14 ת: נכון.
15 ש: מה שנתן לך רשות לפתוח את זה זה שהיא אשתך
16 ת: כן.
17 ש: אבל הייתם מסוכסכים.
18 ת: זה לפני שהיא עברה."
19 (14.11.12, ע' 18, שורות 9 – 32).
20
21 60. האישה מצידה הכחישה כל מתן הרשאה או הסכמה לקריאת דואר פרטי שלה. לדבריה,
22 לכל אחד מהצדדים היה מחשב נפרד ותיבת דואר אלקטרוני נפרדת. לטענתה האיש נכנס
23 לתיבת הדואר שלה ללא הסכמתה, לאחר שחדר לה למחשב.
24
25 "ש. זה נכון שהמייל שלך נמסר לגופים בארה"ב, כמייל משותף.
26 ת. לא היה לי משהו איתו, לא היה לנו אי מייל ביחד.
27 ש. בקשר לויזה, מכתב שנשלח ל___, שם את מפנה למייל שלך ומייל של___.
28 ת. זה שלי אבל זה לא מייל ביחד, זה שלו בנפרד ושלי בנפרד."
29 (שם, ע' 38, שורות 28-32, ע' 39, שורה 1).
30
31 61. כיצד נכנס הנתבע לתיבת הדואר?
32 תחילה טענה האישה כי ביצע זאת ממחשב אחר ומרחוק, אלא שהדבר לא הוכח. בחקירתה,
33 טענה שעשה כן כאשר היה בבית סבתה (14.7.13, ע' 38, שורות 18-24). דומה כי הנתבע לא
34 סתר גרסה זו, ואף טען כי היה לו מפתח לבית הסבתא.
35

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

אשר לעניין זה מצאתי לקבל גרסת התובעת כי במועד הנטען הצדדים לא גרו עוד יחדיו, כי אם בנפרד. הנתבע אמנם הכחיש זאת תחילה, אך מעיון בבקשתו למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הבן, הרי שהוא עצמו מאשר שם עובדה זו.

62. עיון במסמך מיום 2.12.08 ששלח הנתבע לאבי התובעת בנוגע לקבלת האפוסטיל, מעלה כי הוא ציין בו שתי כתובות דואר אלקטרוני.

"צריך לקחת את המסמכים לעירייה במחוז **dade** שם הנפיקו לנו אותם ולקבל אימות חתימה מקורי בסמוך לאפוסטיל. יתכן, והם יקשו קצת כפי שעשו לי. לכן, אני מצרף את כתובות המייל שלנו על כל בעיה שלא תצוץ :
(כתובת המייל של האיש) (כתובת המייל של האישה)
אם הם ירצו משהו נוסף שיתקשרו איתנו דרך המייל וישלחו אישור סופי לאחד מהמיילים הנ"ל."
(נספח א' לכתב ההגנה)

אין די בכך להוכיח הרשאתה של התובעת לקריאת תכתובות פרטיות. ההסכמה הנדרשת הינה "הסכמה מדעת" ויש צורך בהסכמה קונקרטית ומוכחת.

63. לא מצאתי כי די בציון כתובת הדואר האלקטרוני, כדי לאפשר למי שיודע מה הכתובת, כניסה חופשית לקריאה ועיון בה.

כך גם לא מתקבל על דעתי הטעון כי כאשר אדם מוסר את כתובת הדואר האלקטרוני שלו, מהווה הדבר, לכאורה, אישור מטעמו לזולת - ולו גם לבן זוגו - לקריאת התכתובות הפרטיות שנשלחות אליה וממנה.

תכתובות שנשלחות מתיבת דואר אלקטרוני פרטית, בהן אדם מעלה תחושותיו ורגשותיו, הן פרטיות.

תכתובות אלה, ניתן לראות בהן חלק וירטואלי מאותו "מרחב" פרטי שנע עם האדם עצמו, אליו התייחס בעבר כבי הנשיא ברק כאשר ציין המרחב הפרטי שמלווה כל אחת ואחד, גם למול בן זוגו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

1 "לדיבור "רשות היחיד" משמעות שונה על פי הקשרה (ראו 546/78 בנק הפועלים
2 בע"מ נ' הנדלס, פ"ד לד (3) 57, 61). [...]
3 אכן, "הזכות לפרטיות היא זכותו של האדם ולא של המקום" (א' הלם, דיני הגנת
4 הפרטיות 85 (2003), וכן (Katz v. U.S., 389 U.S. 347 (1967)). אכן, סביב כל
5 אדם יש מרחב שבתוכו הוא זכאי להיות עם עצמו. מרחב זה נע עם האדם עצמו.
6 היקפו של המרחב נגזר מהצורך להגן על האוטונומיה של הפרט. על כן הוא עשוי
7 לחול גם במקום בו אין לפרט כל קניין (כגון בית הוריו, בית חולים, תא טלפון : ראו
8 הלם, שם, עמ' 88-91).
9 [...]

10 הנישואין אינם שוללים מבני הזוג את זכותם לפרטיות זו כלפי זה. הזכות
11 לפרטיות עומדת לכל אחד מבני הזוג כלפי העולם כולו, לרבות כלפי בן זוגו. אכן,
12 כשכל אחד מבני הזוג זכאי לכבודו, ולחירות גופו כלפי בן זוגו (ראו ע"פ 91/80
13 כחן נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 281), וכשם שכל אחד מבני הזוג שומר על קניינו
14 כלפי בן זוגו, כך זכאי כל אחד מבני הזוג לפרטיותו כלפי בן זוגו. האוטונומיה של
15 הפרט היא גם אוטונומיה כלפי בן הזוג. הפרטיות של הפרט, היא גם פרטיותו כלפי
16 בן זוגו. גם בחיי הנישואין שומר לעצמו כל אחד מהצדדים לקשר תחומים של
17 פרטיות כלפי בן זוגו."
18 (בג"צ 6650/04 פלונית נ' ביה"ד הרבני האזורי בנתניה, ביה"ד הרבני הגדול
19 בירושלים ואח', הנשיא א. ברק, ס' 20 - 21 (14.5.2006)).
20
21

22 התפתחות התקשורת המודרנית, האפשרות לשלוח מכתבים לזולת בהקלדה על מקלדת
23 המחשב, והמשלוח המתבצע תוך רגע, אינם צריכים לפגוע בפרטיותו של הכותב.
24 תיבת דואר אלקטרוני, אף שוירטואלית היא, הרי למעשה כשמה כן היא: תיבה. ניתן
25 לדמיין תיבה סגורה עם מפתח ומנעול, ורק הבעלים של התיבה הוא הרשאי לפתוח אותה,
26 אלא אם ניתנה הרשאה לאדם אחר.
27 כתיבתו של דבר דואר אלקטרוני איננה הופכת אותו חשוף לרשות הכלל, ויש להגן על
28 הכותב דואר זה, מפני חשיפת תוכן הכתוב למי שאיננו הנמען.
29

30 במקרה דנן לא הוכחה הסכמה מדעת, לא הוכחה הסכמה קונקרטית, ולאחר שאין
31 בנישואין משום הסכמה משתמעת לפגיעה בפרטיות - הרי שגם לא הוכחה הסכמה
32 משתמעת מעצם הנישואין.
33
34

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

הדפסה ומסירת התכתובות לאבי התובעת

64. ולו היה מוכיח הנתבע הרשאה - האם היה בכך לאפשר לו להדפיס תכתובות פרטיות שהאישה כתבה ולהציגן לאחר? התשובה לכך שלילית.

לטענת הנתבע עשה זאת בתום לב, בשל הדאגה לבן, ולאחר שגילה שהאישה חושבת להוציא את הבן לחו"ל.

אלא שהנתבע הוציא צו עיכוב יציאה לבן כבר ביום 4.3.09, במעמד צד אחד, בביה"מ למשפחה (ת"א). ואילו את התכתובות לאב העביר בחודש יולי 2009.

גם אם ניתן היה להבין את חששו של האיש להברחת הבן כחשש מובן ואנושי, הרי שמתברר כאמור כי הוא עצמו הוציא צו עיכוב יציאה כנגד הבן מספר חודשים קודם לכן. על כן דומה כי בהעברת התכתובות היה מניע נוסף ואחר.

65. אשר לטענת התובעת כי גם אחרים קראו התכתובות, לאחר שהן לא נמסרו ישירות לאביה אלא הועברו לו בידי צד שלישי (קרוב משפחה) - טענה זו לא הוכחה.

הנתבע הכחיש זאת, טען כי לא הראה התכתובות לאדם נוסף, והצהיר כי העביר את התכתובות רק לאבי התובעת, במעטפה סגורה, אף כי באמצעות קרוב משפחה.

אביה של התובעת זומן לעדות, ואישר גרסתו של הנתבע כי קיבל את מסמכים במעטפה סגורה שהייתה מיועדת אליו בלבד:

"ש. אתה קבלת מ____ קרוב משפחה מעטפה סגורה עם מסמכים.

ת. כן. [...]

ש. נכון שאת האוסף מיילים הזה קבלת בשקית עם מעטפה סגורה.

ת. כן.

ש. נכון שהמעטפה הזאת היתה מיועדת אליך בלבד.

ת. כן."

(שם, ע' 31, שורות 16 - 17, שורה 32, עמ' 32, שורות 1-3).

הקרוב הנוסף (מר ____) לא זומן לעדות. משכך, מצאתי לקבל גרסתו של הנתבע לעניין זה, אשר נתמכה בעדות נוספת - של אבי התובעת, ולא נסתרה.

66. טען האיש בנוסף, שרצה להראות לאביה של התובעת את פניה האמיתיות של בתו, לאחר שהאב בחר לנתק דווקא עימו את הקשר.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

1 התרשמתי כי אכן בכך חפץ האיש. אלא שלא מצאתי כי הדבר מהווה הגנה כנגד הפגיעה
2 בפרטיות האישה, וכיצד סבור הוא שהודאה זו עומדת לו לכף זכות.

3
4 שהרי לא ניתנה לו הרשאה להדפיס את התכתובות הפרטיות שאותן כתבה התובעת וקבלה
5 מאחרים, ולהעבירן לידי צד שלישי אף אם הוא אביה של התובעת.

6
7
8 67. אשר על כן מצאתי כי הנתבע פגע בפרטיותה של התובעת, הן כאשר חדר לתכתובות הדואר
9 הפרטי שלה, הן כאשר הדפיס אותן, והן כאשר העבירן לאדם שלישי - אבי התובעת.

שיעור הפיצויים

10
11
12
13
14 68. התובעת עתרה לפסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום של 100,000.

15
16 69. לאחר שמצאתי כי הנתבע פגע בפרטיותה של התובעת, גם בחדירה לתכתובות הפרטיות
17 שלה, וגם בהדפסתן ומסירתן לידי אביה, הרי שיש לקבוע גובה הפיצוי ללא הוכחת נזק.

18
19 סעיף 29א (ב) לחוק הפרטיות קובע שיקול דעתו של בית המשפט לחייב בפיצוי ללא הוכחת
20 נזק.

21
22 70. בשקלול כל שפורט לעיל ובנסיבות העניין, מצאתי לחייב את הנתבע, לשלם לתובעת פיצוי
23 בסך 27,000 ₪, וכן לחייבו בתשלום הוצאותיה ושכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪.

לא הוכחה עוולת לשון הרע

24
25
26
27 71. לטענת האישה, במסירת ההתכתובות לאביה, ביצע האיש גם פרסום של הוצאת לשון הרע
28 כנגדה.

29
30 ספק רב כיצד ניתן לראות בהעברת התכתובות לאב, משום "פרסום" בגדר החוק. שהרי
31 החוק דן בפרסום שיש בו תוכן המהווה לשון הרע (ראה ניתוח לעיל, במסגרת הדיון
32 בתובענת האיש כנגד האישה).

33
34 אלא שאת התכתובות - כתבה התובעת עצמה, וכן לא הפנתה לביטוי או לתכתובת מסוימת.
35 התכתובות לא יכולות להיות, בנסיבות העניין, לשון הרע כנגד מי שכתבה אותן.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 17772-01-10 פלוני נ' אלמונית

תמ"ש 34949-07-10 אלמונית נ' פלוני

72. כך גם איני מקבלת הטענה שמלים שהנתבע הדגיש בעט מסמן (מרקר), או כתב בראש העמוד כתמצית - הינן משום לשון הרע מטעמו. זאת לאחר עיון בסימון, ובמספר מלים המהוות חזרה על מה שכתבה התובעת עצמה.
התובעת אף לא הוכיחה שהכתוב הועבר לאנשים נוספים. טענת הנתבע כי המעטפה היתה סגורה לא נסתרה, ואף אומתה בעדותו של אבי-התובעת.

73. משכך לא הוכיחה התובעת הוצאת לשון הרע, אלא אמנם פגיעה בפרטיותה.

74. אשר על כן נפסק כדלקמן בשתי התובעות:

74.1 בתמ"ש 17772-01-10 האیשה תשלם לאיש פיצוי בסך 35,000 ₪, וכן תשלום הוצאותיו ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 15,000 ₪.

74.2 בתמ"ש 34949-07-10 האיש ישלם לאישה פיצוי בסך 27,000 ₪, וכן תשלום הוצאותיה ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 12,000 ₪.

סכום שלא ישולם במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד החיוב ועד לתשלום בפועל.

75. המזכירות תסרוק בכל התיקים, ותשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן לפרסום ללא שמות וללא פרטים מזהים של הצדדים.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ד, 11 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.

אילת גולן-תבורי, שופטת